

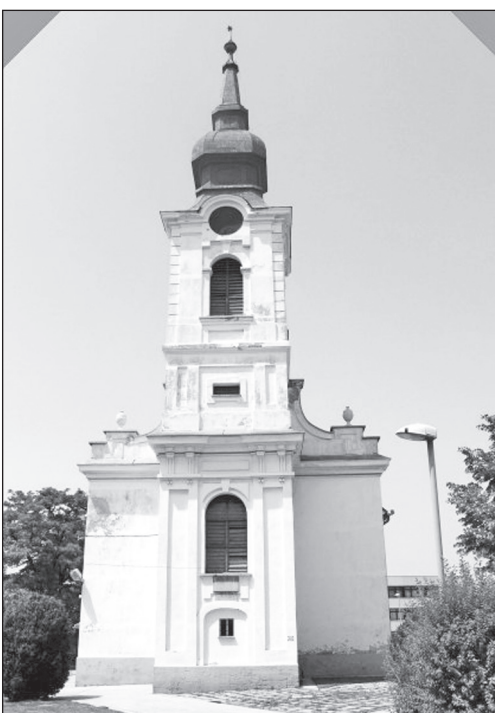
XI.évfolyam 1. szám Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja **2009. szeptember**

Országos református tanévnyitó

Augusztus 29-én került megrendezésre az országos református tanévnyitó ünnepély, idén Magyarországon egyik korszakában, Tatán.

Sulyok András Attila és jómagamat kárték fel arra, hogy egyúttal zászlóvivőként képviseljük iskolánkat.

Reggel 8 órakor indultunk igazgatórral és gimnáziumunk igazgatójához, a Szentendrei Református Voda igazgatóasszonyhoz. Az ünnepély 10 órakor kezdődött a helyi református templomban. Eddigre a többi diákkal együtt elfoglaltuk helyünket a karzaton az iskola zászlóját tartva. Az összes pad sor megtelt, és trombitasz, valamint orgonaszó mellett nékelhettük a zsoltárokat, dicsőretek, valamint a Himnusz és a Szózatot. Az új tanévhez erőteljes igehirdetés után egyházi és világi vezetők buzdító beszéde követ-

kezett, majd a kitüntetett tanárokat hirdették ki. Az ünnepi istentisztelet végeztével az iskolák vezetőinek tartottak megbeszélést. Mi addig Berk Helga tanárnővel; akivel az ünnepség előtt futottunk össze; bejártuk az ottani református gimnáziumot, ahol ő is töltötte diákkorát. Itt több kiállítás is várt minket. Körtúránk után bősges ebéddel várak bennünket a szervezők, közben pedig néptáncbemutató folyt az iskolaaulájban. Koradlután indultunk haza. Imánnal és tapasztalatokkal gazdagodva.

Jó érzéssel voltál látni más református iskolák diákjaival, tanáraival. Megtisztelve érzem magamat, hogy ezen az alkalmon részt vehettem, és iskolánkat képviselhettem.

Cserekllye Nóra 10.a

VIII. Genua Cup

Az ASC (Adria Sport Club), iskolánk vitorlás csapatának idén nem sikerült a címvédés a VIII. Genua Cup tengeri navigációs vitorlásversenyen. Negyedik helyen végeztünk, bár karnyújtásnyira voltunk az összetett második helyezéstől.

Ismét, kora hajnalban keltünk fel, hogy a hajónkat délelőtt átvéve egy szabad edzés keretében kipróbálhassuk azt. Sajnos, a szintén ASC nevű charter cég (ASC Gomar), nem hogy időben nem, de még sem tudta adni nekünk a kisorsolt Zrno Soli nevű hajót! (Az elmúlt két hétben 3 hajójuk ment úgy tönkre, hogy vitorlázásra alkalmatlan lett. Eb-

ből kettő a versenyre kisorsolt Elan 333 típusú uszomány volt.) Bár először át sem akartuk venni a Sol névre keresztelt más rendszerű vitorlával szerelt hajót, végül beletörődtünk. Szinte sötétedett, mire kihajóztunk a biograd-i kikötőből. (Míg a mezőny, 10 hajó, roll grószos-árbocba tekerhető vitorlázatot volt, - addig a miénk lazy jack-es felh-

zós vitorlázatú! Ez akár előnyösebb is lehetett volna, de nem a mi esetünkben. Lestrapált hajó volt, kiányúlt, öreg vitorlázattal).

Másnap, a Sukosan előtti vízterületen szállt versenybe a mezőny. Bár a rajtunk nem sikerült túl jól, egy hosszú tisztes szakaszon spinakkert (hatsz I vitorla) hízva s gyeken lavrozva hamar feljöttünk az első háromba. A szél igen változatosan fújt, hol egyik, hol a másik hajónak jobban, így folyamatosan cserélődtek a helyezések az élbolyban. Az első futam mindkét ellenőrző pontján Sol haladt át elsőként! Sajnos a „célegyenesbe” érve, cirkálós

szakaszon (vitorlás hajók közvetlenül széllel szembe nem tudnak haladni, ezért ekkor cikk-cakkban közelítik meg a cílt), elszakadt a genua (orr vitorla) és az első helyről, a hátralévő 12 mérföldes szakaszon lassan, de folyamatosan lecsúsztunk a hetedik helyre.

Este, az Velikötőjében, hosszas telefonlgatás után sikerült elérni a chartercégnél, hogy másnap reggelre a kapjunk egy másik vitorlát az elszakadt helyett. Kilencre, a megígért időre nem érkezett meg a csere vászon. A terv az lett, hogy ne kelljen túlságosan halasztani a rajtot, a zsűri hajó kölcsönadta a saját genua-ját. (A zsűri úgyis csak motorozik a rajt, az ellenőrző pontok és a cél között. Sajnos más típusú hajó volt más méretű vitorlával, így Sol a szakadt helyett kapott egy kisebb vásznat.) Elrajtol a mezőny, majd a zsűri hajó veszi a vezetést a cserevezés alatt a chartercégtől, és este vissza cseréli a futam után a sajátjára a Sol-lal. DeÖ menetrend szerinti komppal köldt k

a cserevezés alatt, így lehetetlen volt a vezetést venni! Csúszott a rajt. Dél felé megérkezett a komppal, de túl nagy méretű cseregenuát hoztak, amit nem lehetett felhúzni, így a hatromszori vitorlacserék után maradt a kisméretű zsűri-vitorla a Sol-on.

A második futamban utolsónként rajtoltunk. (Nem csoda, hisz míg a többi hajó a rajt területen felkészülve várta a rajtjelet, addig a mi a kikötő szélvédett öblében körbe-körbe motorozva idegesen cserélgettük a vitorlákat). Viszonylag hamar sikerült megelőzni három hajót. Majd, egy rövid félszeles szakaszon (oldalról fújó szél) a hetedik helyről

elsőként rántottunk spinakkert (hatsz I vitorla) és mire az előttünk lévők kapcsoltak és szintén spinakertre álltak, addigra már ott voltunk a harmadik helyen. Félútsz I-ben hatsz I vitorlával menni nagy odafigyeléssel és koncentrációval kell, de ilyen kockázat nélkül nem lett volna esélyünk, hogy érdemben is versenyben maradjunk! Az

első ellenőrző ponton a harmadik, a második ellenőrző ponton viszont már második helyen álltunk. A futam harmadik szakasza elgördékeny alakult. Az első helyen álló hajó rossz irányba ment el, ezáltal elbizonytalanította az összes hajó navigátorát. Mi egy ideig jóránnyban haladtunk, de mikor a mezőny legjava a rossz irányba fordult, végül a mi is elfordultunk a helytelen irányba. Erős szélben, a nagy hullámokon billegő hajón nehéz volt összevetni a kapott útvonalat tartalmazó, immáron gyűrt térképvázlatot a hajótérképpel, ami nem egyezett a Maritime hajóbolttal. Kapottunk is GPS-képpel sem.

Az adott esetben nem volt könnyű jó döntést hozni a szigetek, zátonyok, szirtek kerülszintjei. Végül a helyes útra visszatálva a második helyen értünk célba!

A harmadik futam az elgyengülő szél miatt halasztással indult. A hajónak kellett motorozniuk az első ellenőrző ponthoz, ahol már sikeres rajtot vehettek. A második-harmadik helyen rajtoltunk, de a hajónk nem tudott olyan élesen menni, mint a többi (közelebb a szél felé), így hamar visszacsúsztunk a nyolcadik helyre. Az első szí-

Szeptemberben lehetett jelentkezni kosárlabda, kézilabda, kondi, foci, röplabda és úszás sportágak közül délutáni edzésekre. A legtöbben a röplabdára és labdajátékedzésre jelentkeztek. A foglalkozások a Ferences Gimnáziumban vannak **féltől 5 és 6 között** az alábbi beosztás szerint:

Hétfő-szerda: röplabda

Kedd-csütörtök: labdajátékedzés

A röplabdára Fazekas Andrea tanárnőnél, a labdajátékedzésre Köck Gábor tanár úrnál lehet jelentkezni. Heti 2 edzésen való részvételért (havi 8 alkalom) **4000 Ft**-ot, heti 1 edzésen való részvételért (havi 4 alkalom) **2000 Ft**.

getkerülés után, spinakkerrel, elcsendesülő szélben feljöttünk az ötödik helyre, mikor elállt a szél és a zsűri fontolóra vette a futam lefűzését. Mindeközben eleredt az eső. Sok idő múltán egy kis frissülést kihasználva sikerült megkerülni a célegyenes előtti utolsó szigetét is és feljönni a negyedik helyre. Néhány mérfölddel a cél előtt ismét elgyengült az amúgy is csak lengedező szél. A zsűri kilátásba helyezte a futam lefűzését. Sol javasolta, hogy ha maradjunk a negyedik helyen, akkor fogadjuk el a negyedik helyet. Sol javasolta, hogy ha maradjunk a negyedik helyen, akkor fogadjuk el a negyedik helyet. Sol javasolta, hogy ha maradjunk a negyedik helyen, akkor fogadjuk el a negyedik helyet.

r s alapj n j v hagyta az v st. Ha rv nyes lett volna az utolsó napi futam, akkor az ASC csapata összetettben a második helyen végzett volna, de így csak a negyedik hely maradt nekünk. A zsűri nekünk ítélte oda a Fair Play Díjat! Szerencsére a Reginától kapott mikrobusszal csapatunk szárazföldi közlekedése nem volt ennyire kalandos, de kényelmes és biztonságos igen! A csapat ezúton szeretné megköszönni a Maritime hajósbolt és a Regina autókölcsönző támogatását, valamint a versenyt csak t relm t a m sodik futam k sedelmes rajtjánál!

A csapat idei leg nys ge: Tak csy Dorka (10.a), Kretz Vikt ria (11.a), Sulyok Andr s Attila (9.a), Havadtői Szabolcs (külsős), Lakatos Zoltán (külsős) és Köck Gábor testnevelő.

Skipper

Erdélyi osztálykirándulás

Mint ny lv n tudj tok, a tizenegyedikesek utols oszt lykir ndul sk nt hagyom nyosan Erd lybe látogatnak el. Mi is ezt tettük! Június 7-én hajnali 4kor buszra/ tra kelt nk, hogy visszah d tsuk a gyönyörű Erdélyországot.

Bár rémtörténetekből halott procedúrára készült nk a hat rn l, szerencs nkre minden gond n lk l átjutottunk. Első állomásunk Ady Endre kedvenc v rosa, Nagyvár rad volt, ahol megn zhett k a p s-pöki palotát és a Kanonok sort, de a kánikula és a korai kel s gyorsan visszazavart mindannyiunkat a buszba. De nem sok íg, mert hamarosan el rt k a Királyhágót, a történelmi Erdély kapuját. Ezután Kalotaszeg következett, amire már a buszon elhangzott kiselőadás is ráhangolt, de igazi népművészeti gazdagságát a bánfihunyadi református templom mutatta be sz munkra. Itt a jobb zongor sok improviz lt orgonakoncertet is adtak.

Végül késő délutánra fáradtan megérkeztünk az-napi c l llom sunkra, Kolozsv rra, de sz ll sunk elfoglalása előtt még szavaztunk a Kolozsvári Magyar Nagykövetségen, mert akkor voltak az európai képviselőválasztások. Nagyon örültünk, hogy együtt mehettünk el életünk első szavazására.

Lepakoltuk a csomagjainkat, s aznap este bejártuk a Házsongárdi temetőt valamint szabadprogramk nt a v ros arra rdemes helyeit kiv ve a Mátyás szobrot és környékét, amit kordonokkal zárnak el a látogatók elől. Másnap folytattuk utunkat, ami először a tordai sóbányába vezetett. Jó humo-

rú vezetőnk és a földalatti hideg jót tett a buszban lepunnyadt oszt lynak. M g hangunk erej t is pr - b ra tehett k a h resen visszahangz M ria Ter zia bányacsarnokban – 36-szor verte vissza az osztály „Sün” kiáltását, ami csak hússzal maradt el a Debreceni magyar rekordj t l.

Ezután megnéztük a lenyűgöző Tordai hasadé-

kot, de itt sajnos idő hiánya miatt csak 1 órát töltöttünk nk. De aki teheti, s arra j r, sz njon r egy napot! Marosvásárhelyen különleges vezetők vártak minket, egyik odával si oszt lyt rsunk nagyszülei, hogy rövid sétát tegyünk a városban és a Kö s K rly L ceumban.

Segesváron is volt egy kisebb meg ll nk, de igaz n K zdiv s rhelyre igyekezett nk akkor m r, ahol vendéglátó testvériskolánk fogadott finom vacsorával s sz ll ssal. Az pp akkor fel j tott koll giu-

mi szob kban helyeztek el benn nket. Harmadnap délelőtt körülnézhattunk, hogy telik az itteni reform tus gimnazist k egy napja. Majd a v ros l tv nyoss gait mutatta meg az iskola egyik tan ra. Ezek közül a népviseletekbe öltöztetett Zsuzsi és Andr s bab kat aj nljuk legink bb, melyek ruh j t a környékbeli gyerekek varrták majdnem 50 éve. Gelencén templomot látogattunk, Sepsiszentgyörgyön egy gyors szabadprogramra volt csak idő, majd egy népművészeti múzeumban, Csernátonon az akkori 11.a-sokkal is összefutottunk. Együtt érkezünk vissza a közös szállásunkra, ahol vacsora után ugyancsak együtt töltöttük el az estét a városban. A tervezett közös bulizás a kézdívsárhelyi di kokkal sajnos elmaradt. M snap ell togattunk a Torjai bűdös barlanghoz, ami nem hozott szégyent a nev re - m r a hegy l b n l rezt k a k n jellegzetes z ptoj s szag t. A barlangban nagyon vatosnak kellett lenn nk, mert a kb. f l m ter magasságig terjedő kengáz felkavarása, belélegzése elk b t s ak r hal los is lehet. A legkedvencebb

kedvenc hely nk a Szent Anna t volt, egy kis tengerszem 1000 méteren. Itt a merészebbek fürödhettek is egy nagyot!

Ezek után felkirándultunk a Perkőre, a tervek szerint az rt, hogy piknikezz nk a k zdiv s rhelyi líceumosokkal, de mivel későn érkezünk a diákok nagy r sze m r hazament. De a kitart bb kem ny maggal a fiúk focimeccset játszottak a számunkra készített ebéd után. Csak annyit fűznénk hozzá, hogy nem hiába nyertük el többször a focikupát...

Utols napunk nagy r sz t sajnos csak az utaz s ról szólt, rövid ebédszünettel Déván és megemlékezéssel Aradon. A határon újra zökkenőmentesen átjutottunk, és már éjszaka köszönthettük a ránk v r sz leinket.

gy gondoljuk, mindenkinek fontos legal bb egyszer alaposan bejárnia Erdélyt. Bár erre öt nap nem elég, de ízelítőnek az elszakított országrész értékeiből igen.

Legeza Luca és Cser Anna

Kirándulás Kisorosziban

Az idei tan vet nem tanul ssal kezd t k, hanem kirándulással. A 7. a osztály szeptember 1-jén Kisorosziba ment oszt lykir ndul sra. Az oszt ly egy r sze Kisorosziban találkozott, ahol Márta tanárnő várta őket, a másik része pedig az iskolától indult Tün-

de tanárnővel. Mikor megérkeztünk elfoglaltuk a szállásunkat, majd elmentünk fagyizni. Mivel az időjárás szuper volt, ez rt a sziget cs cshoz ment nk, s aki akart, az fürödhetett a Dunában. A kánikulai melegben ezt sokan kihaszn lt k, hiszen a v z kellemes volt. A fürdés közben láblenyomatot is készítettünk. Mindenki lábát befestettük és rányomtuk egy lepedőre, gy a g lyat borban k sz tett k zlenyomatunk ut n

jabb k p d sz theti majd az oszt lyterm nket. Term szetesen itt sem maradhatott el a kir ndul sok j hangulat sz mh bor ja sem. Mikor visszament nk a szállásra, a fiúk egy része elment gallyakat gyűjteni, hogy a vacsora k sz t s hez t zet tudjunk gy jtani. A többiek pedig hozzáláttak a paprikás krump li készítéséhez. Míg főtt a vacsorán a közeli játszótéren játszottunk. A saját készítésű vacsoránk elfogyaszt sa ut n, les t ltunk a Duna partra, ahol egy kelta hagyom nyt feleleven tve mindenki k sz tett egy kívánság követ, majd a vízbe dobtuk őket, remélem mindenki kívánsága teljesül majd!! Visszamentünk a szállásra, ahol csoportok alakultak és különböző produkciókat adtak elő, az én csoportom néptáncsal készült. Az előadások után mindenki a szobájába vonult. Másnap reggeli után összepakoltunk és elmentük az Áprily völgyön keresztül a Mogyoróhelyre, ahol szabadfoglalkoz s volt. Az eb d nket Kisorosziban fogyasztottuk el, majd rendet raktunk a szob kban, s haza indultunk.

Ism t egy j hangulat oszt lykir ndul son vehett nk r sz t, sok beszélget ssel, j programokkal, nevetéssel és szikrázó napsütéssel. Köszönjük Tünde tanárnőnek és Márta tanárnőnek, ezt a fantasztikus kir ndul st.

Sipos Zsófia Alexandra

Osztálykirándulás más szemmel

2009. 09. 01-jén a 7.a osztály elindult, a - mint tudjuk - hatalmas távolságra lévő Kisorosziba. Nyári

Im nyekkel teli, karik s szemmel It nk be a r v-be, ami maradand Im ny volt, mivel p ran k telkedtek abban, hogy a körülbelül 30 éves rév átér e a t ls partra eg szben. A sz ll s az eddigi legjobb helyszín volt. Se bogarak, se hideg, sőt, még fürdőszoba, s eg szalakos t kr nk is volt, ami mondjuk egy kicsit kövérített, de végülis belefért. Tiszta luxus, pedig mi h rman azt hitt k, hogy valami puszt ba megy nk s torozni. Kellemes csal d s volt a meleg szoba, pedig Bia m g egy komplett gyat is hozott mag val a biztons g kedv rt. Miut n lepakoltunk, kimentünk a Szigetcsúcsra, ahol a tűző napon It nk eg szen addig, am g n h nyan meg nem fogtak, s dobtak be a hideg Dun ba ruh st l. Iszonyú jó érzés volt vizesen, elkenődött sminkel, szörnyű hajjal, dunaszagúan egész nap. Arról nem besz lve hogy menni alig b rtunk, a sok meztl b rohang l s miatt az apr kavicsokon. Sz val m r alakult a hangulat rendesen, mikor a tipikus j-ték, számháború következett. Nagy harcosnak képzelt k magunkat, azt gondoltuk mi tal ljuk meg a z szl t. De siker lt elt vedn nk s nem rtett k m rt nem olvassa le senki a sz mainkat. H sz percig bolyongtunk a szigeten, mire megtaláltuk a többieket. Persze addigra m r v ge lett a j t knak, s a lányoknak köszönhetően mi nyertünk. Pedig ben n nk is megvolt a versenyszellem, csak h t a t j-kozódás nem megy... Úgy elfáradtunk, hogy a többi j t kban m r r sztt sem vett nk. A dunaparton k sz tett nk m g l blenyomatokat, ami igazi mester-munka lett, s ami kifog ker lni az oszt lyba hamarosan... A következő program a vacsorafőzés volt. Mindenkinek ki kellett vennie belőle a részét, de mi hárman csináltuk (szerintünk) a legtöbbet. Nosi és Bia a krumplit vágták úgy, hogy a fele a földön landolt. Dóri egy „mesterkolbászvágót” megszégyenítő sebességgel vágott össze 10 kg virslit, anélkül, hogy a kez t elv gta volna.

A paprikás krumpli persze finom lett, ami Tünde és Márta tanárnőnek köszönhető. Azt még meg kell hogy említsem, hogy Nosi életében először krumplit pucolt, ami egyesek szerint hasonlított a Szabads-g-szoborra. Vacsi ut n lement nk a partra hogy köveket dobáljunk a vízbe, amelyekre ráírtuk kíváns gainkat. Elvileg gy nagyobb az es lye, hogy teljes ljenek. (H t, kitudja, n a sz l re dobtam, h t-ha valaki megtal lja...)

Ezek után jött egy rövid ,ki mit tud?’ ami érdekesre sikerült. Néhány csapat összeállt. Ráhelék eljártak egy ismeretlen néptáncot. Morissék műsorát jellemezte a lázadás és a meglepően furcsa humor. Nekem mondjuk tátva maradt a szám, mikor Ödön üvöltve letépte az ingjét a színpadon. Krasziék elő-

adása volt a legösszeszedetebb teli favicekkel. Végül pedig mi hárman, és Domáék adtunk elő egy Cicák és malacok c. előadást. Szerintem egyértelmű a szereposztás, bár, néha nyávigott egyet-kettőt Soma is. Viszont Kristóf gazdaasszony szerepében sem volt hiba, tökéletesen előtudta adni az asszonyk t. Este csak a szok sos oszt lykir ndu-l si programok voltak.. M snap m g gyorsan meg-m sztuk a Mogyor -hegyet, ahol a tetej n szabad-foglalkozás volt. Az érdeklődőbbek elmentek sétálni és kirándulni, mi leültünk az első fánál, és aludtunk. Ha lehet azt alv snak nevezni, hogy fekszel a fűben és sikítasz a bogarak miatt, amik bemásznak a ruhád alá, és csikiznek. A lefelé út már könnyebb volt, főleg Bia szuper „légystyle” napszemüvegében, ami nekem erőt adott.

Rem lj k mindenki j l rezte mag t, szerint nk még az osztályközösség is fejlődött, nem is kicsit, b r, volt n h ny f lre rt s, de semmi komoly. A mi osztályunk a legjobb, ugye 7.a? Mindenkinek megvan a maga szerepe, mindenkiben van valami j , szeretj k egym st, s tulajdonk ppen ez a l nyeg. Örülünk, hogy voltunk kirándulni, kár hogy ilyen rövidre sikeredett. Köszönjük tanárainknak ezt a szép eml ket.

Cs.D.; R.N.; B.B.

Tanévkezdő csendesnap

Tanári karunk 2009. augusztus 24-én hagyományukhoz hűven idén is tanári csendesnappal kezdte a tanévet a Tahiban található lelkészüdülőben.

A „hosszú és unalmas” nyár után (Földi János) jó volt újra találkozni és elmesélni, kivel mi történt az elmúlt hónapokban. Az igazi szolgálatról idén is

gondoskodtak iskolánk lelkeszei, és mindenki ez alkalommal a szolgálat volt, ezen kívül Kálvin predestinációját is hallhattunk. Nemeth Ildikó tanárnő Csoportos megbeszélésünk alkalmat nyújtott arra, hogy gondolatainkat egymással is kicseréljünk és Istent legyünk fennben gazdagodhassunk egymás tapasztalataival. A vidám, önmegismerő játékokról Mózes Mónika tanárnő gondoskodott. Az idei tanévkezdő csendesnap különlegessége még az volt, hogy velünk együtt töltötték a napot a szentendrei Református családok is, akik most szeptemberben kezdik szolgálatukat a kicsik között. Jó volt velük is megismerkedni. Mivel az alkalom jócskán belenyúlt a délutánba is, ezért finom ebédet kaptunk a lelkészüdülő ebédlőjében.

Összességben elmondhatjuk, hogy szép, tartalmas és vidám napot tölthettünk együtt és a tanítást is hangolódva, Istennek hűtő adva indulhunk egy újabb 2009/2010-es tanévnek.

Sebestényné Jáger Orsolya

To be continued...

Ahogy már írtam róla, idén szeptembertől folytatjuk a Rivers of the World projektünket. Első lépésben Györgyi tanárnő és én (Eszter tanárnő) meglátogattuk partneriskolánkat Londonban, ahol mellel egy hatalmas fesztivál keretén belül kiállították a tavaly elkészült műveket. De kezdjünk mindent csak az elején.

Miután a tavalyi hetedikesei László Balázs segítségével, aki a szentendrei résztvevők összekötő művésze volt, elvégezték a nekik elrendelt feladatot, vagyis elkészítették első igazi csoportművüket a Dunáról, a XXI. századi technika segítségével gyorsan el is repültünk Londonba a Temze Fesztivál keretén belül meg szervezett 'a Világ Folyói' kiállítás-sorozatra. Első este utunk abba a szalonba vezetett, ahol az 5 kontinensről érkező képeket kiállították. Itt találkozhattunk először a többi résztvevővel is, és láthattuk az ő általuk készített csodálatos alkotásokat. Ezt a kiállítást, mint minden évben, nem csak Londonban nézheti meg az érdeklődő közönség, hanem a bevezető kiállítás után egész Angliában körbeviszik a képeket. Itt mutattak be azt a werkfilmet is, amit arról is,

hogyan is készítettük el a nagy művet.

Másnap délután pedig hosszú saftos konferencián vettünk részt, aminek az alapötlete az volt, hogy segítsünk a partnerkapcsolatok jobb kiépítését, elmélyítését. Ez sikerült. Estére már olyan fiatalok voltak, hogy csak mosolyogtunk egymással nagyon is egyetértéssel mindenben, legalábbis abban, hogy milyen fontos volt az a két nap.

Aztán jött egy kis lazulás. Ami tényleg igazi kapcsolatépítés volt! Elmentünk partneriskolánkba, ahol gyerekhiány miatt csak az üres szaktantermeket nézhetők meg. Ebben az iskolában csak 14-én kezdődött a tanítás, mivel a nyáron elkezdődött felújítások csúsztak... aminek gondolom a gyerekek örültek.

Az iskolát látogatás alatt világosodott meg az az pillanat, amikor Carolinenak, a partneriskolánk összekötőtanárának, a kb. 15 perces iskolakörbejárás után az arcára íródott egy kis furcsa mosoly. Az „ennyi volt?” mosoly. Hát igen. Iskolánk művei és felszereltsége egy kissé különböznek. A mindössze 1700 diákot befogadó iskola 73 különböző nemzeti-

ségű diákkal büszkélkedhet! Minden tantárgynak külön szaktanterme van. Az énekteremben nemcsak egy zongora van, egy kottatartóval és jó pár széssel az oda „bekényszerült” gyerekeknek, hanem dobfelszerelés, mindenféle vonós, pengettyűs hangszer és a sarokban egy kis studio! Szegény énektanár! Épp érkezéskor dobogozta ki a legjobb studio felszerelést és sópáncsodott, hogy 18 szék helyett 21-et kapott! Mivel ott az énekjegy három részből áll. 1. zenefelismerés (a klasszikusoktól kezdve mindenféle) 2. komponálás 3. saját szerzemény eljátszása (na, ide kell a szék, a gép és a studio!)

De az egy teljesen más világ. Más iskolaszer, más követelmények.

És hogy így, az utolsó mondataimban egy kissé feldtsem a szöveget, minden oda bekerülő diák kap egy laptopot, amit addig a magának mondhat, míg abba az iskolába jár. Mivel ez egy szegény környék – főképp bevándorlók lakják –, így nagyon sok szülő nem engedheti meg magának azt, hogy szék, gép, vegyen a gyermeknek, ezért az iskola ezzel is támogatja az ott tanuló gyermekeket. Amellett, hogy az a napi egyszeri meleg étkezés, amit szintén az iskola biztosít a rászoruló diákokat, sokaknak az egész napi ételt jelenti. Gondolom az első felszisszenés után (mikor el-

olvastátok a „kap egy laptopot” részt), nem gondoltátok volna, hogy így folytatom...örömből az örömben...

És végül egy kicsit visszatérve a project-

hez. Az utazásról és a partneriskoláról Györgyi tanárnő szervez egy kis kiállítást az Áprily teremben, ami lehet, hogy már folyamatban is van –, amire mindenkit nagy szeretettel várunk! És a művünket pedig nemsokára Szentendrén is kiállítják a többi iskoláéval együtt, de addig folytatjuk a kreativitásunk kiállítását.

H.E.

Gyökerek és szárnyak

Nemzeti Fejlesztési Terv

Ezzel a címmel tartuk meg azt a pályázatot, melynek nyitórendezvényét 2009. augusztus 26-án tartottunk meg. Erre meghívást kaptak a tantestület tagjai, a szülői és diák szervezetek és természetesen a fenntartó képviselői. Mit jelent ez a cím? Úgy gondoltuk a jó iskola két dolgot kell, hogy adjon diákjainak, gyökereket és szárnyakat.

Az iskola feladata, célja a tanulóknak sikeres felkészítése a továbbtanulásra, a munkavállalásra, az életéjükig tartó tanulásra, hogy rugal-

masan tudjanak alkalmazkodni a változó világhoz. Fel kell készülniük a jövőre sainak, köpesek legyenek az újabb tudást sok megszerzésre. A pályázatokkal ezt a célt szolgáljuk ki. A 2008/2009-es tanévben három sikeres pályázatot tudhatunk magunknak. Az egyik segítségével a tornacsarnokunk fog elkészülni, a másikban pedig már volt híradás – sok új eszköz került beszerzésre. Az áprilisban megnyert T-MOP pályázat az idei tanév jelent nagy feladatot tanárunknak és diáknak egyaránt. Ebben 22 982 150 Ft-hoz jutott az iskola, amely összeget az elvezetesebb, eredményesebb tanulókat feltételeinek megteremtésére költöztetjük el.

Pályázatunk címe „Gyökerek és szárnyak”. Ezzel a címmel szándunk volt jelezni, hogy a hagyományos értékek megtartásával szeretnénk egy modern szemléletű, kompetencia alapú oktatást elterjeszteni iskolánkban, azaz

az alkalmazásképes tudást helyezzük a közép-pontba, amelynek birtokában a refisek színyaló, boldog, felelősségteljes felnőttek lesznek. Szeretnénk, ha a diákok sikereket elérve, örömmel járnának iskolába, a tanulási folyamatban lehetővé válna számukra a kompetenciaérzés, azaz a „képes vagyok rá”, „meg tudom csinálni” megtapasztalása. Újszerű tanulásszervezési eljárásokat vezetünk be: projektalapú nevelést-oktatást 6. és a 9. ny osztályban, tömbösített oktatást a 7. évfolyamon, moduláris feldolgozást a 6. évfolyamon, a művé-

szetekkel tantergybontással is ismerkedhetnek meg a diákokkal a 9. és a 9. ny osztályban. Ezenkívül a kompetenciaalapú programcsomagok adaptálása is zajlik az 5. és a 7. évfolyamokon.

Célunk továbbá a digitális tudás elterjesztése, mindennapi gyakorlattal való színek t móga-tása. Reményeink szerint a diákok sikeres tanulási stratégiákkal használják ki az információs világháló lehetőségeit és eszközeit. Ehhez nyújtunk segítséget a pályázatok során beszerzett eszközök: aktív táblák, a szavazórendszer és a tanulói PC-k.

Élvezetes és sikeres munkát kívánok Mindenkinek Szent-Györgyi Albert szavaival:

„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen a tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, megtanulja szeretni, amit csinál, és megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog.”

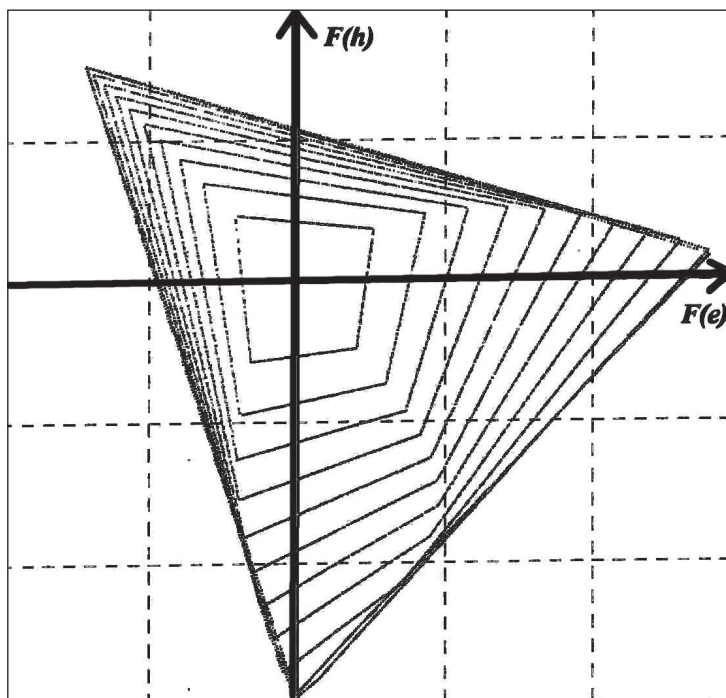
Tünde tanárnő

Hogy mik vannak?

A nyáron egy nagy írómmal volt valamilyen matematikai hallgathattam angol nyelven. És a helyszín? Cambridgetől nem messze egy kis iskolavárosban.

Idén nyolcadik alkalommal rendezték meg Oundle-ban azt a kurzust, melynek keretében olyan matematikai és egyéb szoftverek használatát sajátítottuk el mi, tanárok, melyekkel nemsokára Ti is találkozhattok a tanórák alatt. J magam

egy Autograph nevű matematikai programot tanulgathattam, amely olyan csodák megjelenítésére képes, amit sajnos a szokásos körző-vonalzó párosítással igen nehezen lehetne elérni. Biztos vagyok abban, hogy sokan találkoztatok már olyan szoftverekkel, amik gyönyörűen ábrázol-

nak mindenféle görbét, vagy dinamikus lehetőségeiknek köszönhetően mozgatható ábrákkal nyűgözik le a felhasználót, vagy esetleg egy, az internetről letöltött sérelgő ítvnyos ívre függvénygörbét fektetve megmutatja annak hozzárendelési szabályát. És mindez, amit az angolok már oly régóta használnak, hozzá is elért, sőt iskolánkban megtalálhat, s mi nem kell so-

katvarnotok, hogy pár lelkes tanár elcsíntva ennek használatát az interaktív táblák segítségével egy kissé ítvnyosabb tegye azokat az „uncsi” geometriaórákat...

H.E.